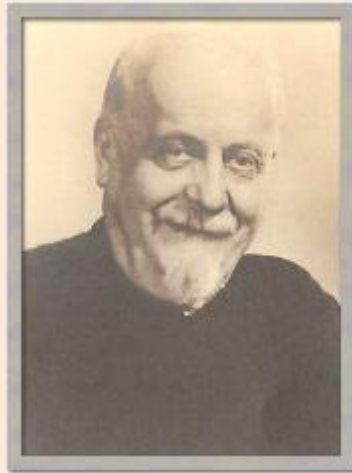

เขียนโดย หอจดหมายเหตุ

คุณพ่อ แปรูดง

คุณพ่อ แปรูดง เกิดในเดือนตุลาคม ค .ศ. 1878 ที่แขวงลัว้วร์ สังกมณฑลลี่อง เมื่ออยู่บ้านเนรเล็ก คุณพ่อเรียนเก่งมาก ต่อมา เข้าศึกษาต่อในบ้านเนรใหญ่ของสังมณฑลลี่อง เป็นเวลา 2 ปี แล้วจึงรับราชการทหารเป็นเวลา 1 ปี

ปี ค .ศ. 1901 คุณพ่อเข้าศึกษาในสามเนราลัยใหญ่ ของคณะมิสซังต่างประเทศที่เมืองเบียร์เอ คุณพ่อได้ศึกษาในสามเนราลัยของคณะนี้เป็นเวลา 1 ปี แล้วเรียนเพิ่มเติมอีก 2 ปี ที่กรุงปารีส

ปี ค .ศ. 1904 คุณพ่อได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ ผู้ใหญ่กำหนดให้คุณพ่อไปทำงานแพร่ธรรมในมิสซังลาวถึงมิสซังแล้ว ได้รับหน้าที่ให้ไปอยู่ที่โคราช ในฐานะพ่อปลัดของคุณพ่อแอกส์กอฟอง โคราชเป็นเมืองใหญ่ เป็นชุมทางระหว่างกรุงเทพฯ กับจังหวัดอุบลราชธานีและอุดรธานี

ปี ค .ศ. 1910 คุณพ่อแปรูดง ย้ายมาทำงานในสังมณฑลกรุงเทพฯ ภายใต้การปกครองของพระสังฆราชเปร์รอส ผู้ปกครองสังมณฑลสยามได้ 1 ปีแล้ว คุณพ่อได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์บ้านเนรเล็กบางช้าง

ปี ค.ศ. 1911 คุณพ่อการต้อง ซึ่งขณะนั้น ปกครองวัดนักบุญอันนา ปากน้ำโพ ได้รับแต่งตั้งเป็นเหรียญของมิสซัง พระสังฆราชเปร์รอสจึงแต่งตั้งคุณพ่อแปรูดง ให้เป็นเจ้าอาวาสที่วัดปากน้ำโพ แทนคุณพ่อการต้อง วัดนี้มีคริสตังไม่มากนัก

ปี ค .ศ. 1914 สงครามโลกก็เกิดขึ้นในยุโรป พระสังฆราชเปร์รอส และมิสซัน นารี อีกหลายองค์ ซึ่งในจำนวนนี้มี คุณพ่อแปรูดง รวมอยู่ด้วย ถูกเกณฑ์เป็นทหารต้องกลับฝรั่งเศส คุณพ่อแปรูดง เคยเป็นนุรุษพยาบาลที่เมืองมูแลงมาแล้ว เป็นพระสงฆ์ประจำกองทัพที่แวร์เดิงและที่สุดเป็นล่ามภาษาจีน

ปี ค.ศ. 1919 สงครามโลกครั้งแรกสิ้นสุดลง คุณพ่อเดินทางมากรุงเทพฯ ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดนักบุญยาค็อบ ฟิลิป หัวไผ่ การปกครองหมู่บ้านวัดนี้มีปัญหายุ่งยากมากพอสมควร เนื่องจากวัดนี้มีที่นาจำนวนมาก

ปี ค.ศ. 1922 คุณพ่อย้ายไปวัดเพลง แทนคุณพ่อฟูยาด์ ในเวลาต่อมาปี ค.ศ. 1924 คุณพ่อรู้สึกเหน็ดเหนื่อยมาก จึงรับแต่งตั้งเป็นจิตตาศึกษากรภคินีคณะรักไม้กางเขนที่สามเสน แล้วที่คลองเตย ในเมื่อภคินีคณะนี้ย้ายไปอยู่ที่นั่นเมื่อคุณพ่อกอลมเบต์ คุณพ่อเจ้าอาวาสอาสนวิหาร และผู้ตั้ง โรงเรียนอัสสัมชัญ ต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

เชนตฺ์หลุยส์ คุณพ่อแปรูดง จึงได้รับตำแหน่งเจ้าอาวาสอาสนวิหารอัสสัมชัญในปี ค .ศ. 1934 คุณพ่อประจำอยู่ที่นั่นจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต ปี ค.ศ. 1934 คุณพ่อได้รับแต่งตั้งเป็นรองประมุขมิสซังสยามและอุปสังฆราชด้วย

ในฐานะที่เป็นเจ้าอาวาสอาสนวิหาร คุณพ่อแปรูดง นอกจากทำงานด้านอภิบาลสัตบุรุษ เช่น สอนคำสอนเด็ก อธิบายคำสอนแก่ผู้ใหญ่ เทศน์ในวันอาทิตย์แล้ว คุณพ่อยังไปเยี่ยมครอบครัวที่อาศัยอยู่บริเวณวัด ฯลฯ นอกนั้น คุณพ่อยังเอาใจใส่ด้านวัตถุ คือ คุณพ่อได้สร้างบ้านพักพระสงฆ์ เป็นอาคาร 3 ชั้น โรงเรียนประจำวัด ปรับปรุงบ้านพักของภคินีรักไม้กางเขน ซึ่งดูแลวัดอยู่ คุณพ่อจัดการให้โรงเรียนดำเนินไปด้วยดี คุณพ่อคิดถึงงานแพร่ธรรมต่อคนต่างศาสนาด้วย จึงจัดสร้างโรงเรียนขึ้นที่ตรอกจันทน์ เป็นโรงเรียนสำหรับนักเรียนหญิง มอบให้คณะอัครสุลินดูแล แล้วจึงจัดสร้างโรงเรียนชาย โดยให้คุณพ่อปากอง ซึ่งเป็นพ่อปลัด ช่วยคุมการก่อสร้างโรงเรียนจนเสร็จ คุณพ่อแปรูดงไม่ลืมว่า กลุ่มคริสตชนเกิดขึ้นมิใช่เฉพาะบริเวณโรงเรียนเท่านั้น แต่มีรอบวัดด้วย ดังนั้น ในบริเวณโรงเรียน คุณพ่อจึงสร้างวัดใหญ่ ชื่อวัดนักบุญยอแซฟ ซึ่งเมื่อคุณพ่อแปรูดงสิ้นใจนั้น วัดนี้ยังสร้างไม่เสร็จ เพราะคุณพ่อยึดหลักว่า ทำเท่าที่มีเงินในตู้เซฟ แต่ในไม่ช้า การสร้างวัดนี้ก็สำเร็จ เพราะว่าการก่อสร้างได้ดำเนินงานไปมากแล้ว

เมื่อคุณพ่ออายุมากขึ้น เดินเหินก็ไม่ค่อยสะดวก คุณพ่อก็คิดว่าคงไม่สามารถครองวัดที่มีสมาชิกจำนวนมาก เช่นนี้ได้โดยไม่เกิดความเสียหาย คุณพ่อจึงขอลาจากหน้าที่เจ้าอาวาสอาสนวิหารอัสสัมชัญ เมื่อปี ค .ศ. 1960 คุณพ่อวิลเลียม ตัน ซึ่งเป็นพ่อปลัด ก็ได้เป็นคุณพ่อเจ้าอาวาสแทน ต่อมาไม่ช้า คุณพ่อแปรูดง ขอลาออกจากหน้าที่รองประมุขและอุปสังฆราช มีคุณพ่อเมอ นิเอร์รับหน้าที่แทน

คุณพ่อแปรูดงเข้ารับรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลเชนตฺ์หลุยส์ พออาการดีขึ้น ก็ออกจากโรงพยาบาล แล้วกลับเข้าไปใหม่ คุณพ่อเมอ นิเอร์ โปรดศีลเจิมสุดท้ายแก่คุณพ่อ คุณพ่อมรณภาพในวันที่ 14 เมษายน ค.ศ. 1961